

A tehetségkutatók (és egyéb szörnyűségek) korát éljük, a kereskedelmi televíziók jóvoltából egyszerre kettőt is nyomon követhetünk. Előre leszögezem, nekem ez nem megy. Még egy is sok. Megkíséreltem a magát MEGA és SZTÁR összetételből megkomponált nevűt "izét" figyelni, már amennyire azt lehetett. Ez már az ötödik a kertében, önmagában már ez is kicsit elgondolkodtató, ennyi tehetség hogy fér meg kis hazánkban?

Képünkön a zsűri egyik nagy kedvence "Genya" látható. Na, ezért joggal reklamálhatna a püspök úr!

Eleinte csak a dalostorkú trubadúrok és honleányok vívtak a csillag alakú páston a sztárságért, mára azonban a tömegszórakoztatás oltárán feláldoznak bárkit, aki hajlandó zenei műfajban a kamerák elé állni. Jelentem vannak páran, ez már a tucatnyi selejtezőn is kiderült, valamint az is, hogy az emberi butaság és a maga mutogatás nem ismer határokat. Ennél már csak a produkciót képviselő csatorna kreativitása nagyobb, amely minden, a normalitástól fényévekre levő „előadót” nagy kedvvel terelt a zsűri elé és mutatott be a tévénézőknek. Ebből is látszik, a magyar ember (is) imád nála szerencsétlenebb, kétbalkezes pancsereket látni, azokon jól röhögni, otthon a fotelból. A nagy számok törvénye szerinte persze időnként tehetsége is feltűnnek, akikért a zsűri egyes tagjai kifejezetten rajonganak. Legnagyobb rajongónak eddig Eszenyi Enikő bizonyult, aki a négyfős zsűri egyetlen hölgy tagja, ráadásul színésznő (bocsánat, direktor asszony), így hát könnyű neki elalélni egyes előadók teljesítménye láttán, és hallatán. Mester Tamást is néha elkapja a gépszíj, nem állja meg, hogy adott előadót biztosítsa – abszolút lenyűgözte az a valami, amit éppen most látott. Presser Gábor, ha már vállalta ezt a szerintem dicstelen szerepet, néha morog valamit a bajusza (szakálla) alatt, néha rosszalóan csóválja a fejét és csak egyszer szúrt ki verbálisan egy kisasszonnyal, aki azt hitte, hogy továbbjutott, ám Gábor a következő, a hatodik sorozatot javasolta csak neki, ezt értette félre a drága. Az igazi pofozógép szerepét Friderikusz Sándor kapta, aki él is a lehetőséggel, küldi el a jó fenébe a népeket, hozzáteszem az esetek

többségében teljes joggal. Rajongását eddig meglehetősen titokban tartotta, ellenben szívesen énekel duettet holdkóros szólistákkal és pályatévészett tárgoncásokkal egyaránt.

A zsűritagok szerepe is meglehetősen leosztottnak tűnik, csakúgy, mint a továbbjutók névsora. Mivel lehet a határokon túlról is jelentkezni, ezért természetes, hogy az élőben sugárzott elődöntőre maradt ilyen versenyző is, akárcsak icipici gyermek, serdülő énekes, tini zenekar, roma előadó és még sok egyéb „kategória”. Az érdeklődés fenntartásának számos módja közül ez az egyik, így a társadalom különböző csoportjai képviselve érzik magukat a sztárságért zajló küzdelemben, így hamarabb telefonszavazás ragadnak a szavazás és természetesen a produkció sikere érdekében. Jól kitalálták ezt a szakemberek a háttérben, nem véletlen, hogy a telefonos szavazás eredményét földi halandó nem láthatja, csak a végeredmény nyilvános, hogy ki jut tovább. Így aztán gondolkodhatunk, a döntés kinek a kezében is van igazán?

Persze tök mindegy, a lényeg a verseny, no meg a végeredmény, hogy ki lesz a végső győztes. Gondolom, a bennfentesek már tudják, a többi meg formáság, jól-rosszul eljátszott színdarab ez, bizonyára borsos gázsikkal. Különben miért redőznél komoly zsűritagként homlokát „Pici bácsi”, Liszt és Kossuth-díjas zeneszerzőnk, vagy a Vígszínház szintén Kossuth-díjas igazgató asszonya Eszenyi Enikő? Fridinek és Mester Tamásnak talán megtiszteltetés ez a szerep, de nekik? Erre igazán nincs mentség. Nem beszélek a két úgynevezett műsorvezetőről, Liptai Claudiáról és Till Attiláról, szerepük gyakorlatilag a teafőző homokórához hasonló, lapos közhelyekkel untatják a szereplőket és a tévénézőket, amíg az úgynevezett szavazás ideje le nem jár. Liptai ismét bebizonyította, hogy gondolkodás nélkül mindent elvállal, Tilla pedig azt, hogy egy amúgy kedves és értelmes emberből hogyan lehet rövid úton bakancsos, rövidnadrágos bohócot csinálni, a dizájn örve alatt.

Milyen meglepő, de konkurens csatornán is egy hasonló, de vásárolt licenszű tehetségkutató műsor zajlik, amely talán még ezt is felülmúlja mesterkéltségében. Szemmel láthatóan nagyobb fejtörést okoz a döntőnknek, hogy a műsor

forgatókönyvét megtanulják és ne essenek ki kapott szerepükből.

Csak így garantálható a hatodik és a tizedik ilyen tévés „magamutogatósi”, amely kicsit felhúzza a csatorna nézettségét. Nem beszélve egyes nézők idegeiről. Csak azt nem értem, hogy mikor veszik észre egyes műsorgyártók, hogy a nézők felnőttek és már kevésbé rajonganak azért, ha nyílt színen hülyének nézik őket.